

Arrest

nr. 349 659 van 02 juli 2026
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. GOFFART
Gaston Crommenlaan 8
9050 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,
thans de Minister van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tadzjiekse nationaliteit te zijn, op 8 januari 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 3 december 2024 tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}).

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 mei 2026 met toepassing van artikel 39/73, oud, van voormelde wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 28 mei 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

“De bestreden beslissing betreft een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26^{quater}), die ertoe strekt te stellen dat niet de Belgische, maar andere autoriteiten verantwoordelijk zijn voor de behandeling van het verzoek om internationale bescherming dat de verzoekende partij heeft ingediend. Door het nemen van een beslissing tot verlenging van de overdrachtstermijn van de Dublintransfer werd de in artikel 29.2 van de Dublin III-verordening gestelde termijn verlengd tot achttien maanden.

Uit het wachtregister waartoe de Raad toegang heeft, blijkt dat de verzoekende partij op 19 mei 2025 van ambtswege afgevoerd werd uit de registers. Een dergelijke beslissing wordt getroffen als de betrokkene niet op het grondgebied van de gemeente wordt aangetroffen en ook niet elders in België een adres blijkt te hebben. De verzoekende partij lijkt zich dan ook niet meer in België te bevinden en lijkt dan ook niet langer de behandeling van het verzoek om internationale bescherming in België na te streven. Hierdoor lijkt zij dan ook geen belang meer te hebben bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing.”

In casu heeft geen van de partijen, binnen de in artikel 39/73, § 2, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalde termijn van vijftien dagen na het versturen van voormelde beschikking, gevraagd om te worden gehoord.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 39/73, § 3, oud, van de Vreemdelingenwet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend zesentwintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter,

M. DREESEN, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DREESEN

M. EKKA